

TURKISH FOREIGN POLICY & INTERNATIONAL RELATIONS CONGRESS

*TÜRK DIŞ POLİTİKASI &
ULUSLARARASI İLİŞKİLER
KONGRESİ*

Alanya, November 15-16-17, 2018

Alanya, Kasım 15-16-17, 2018

center for
strategic
research
Republic of Turkey
Ministry of Foreign Affairs

1st TURKISH FOREIGN POLICY & INTERNATIONAL RELATIONS CONGRESS
15-16-17 November, 2018, Alanya/Antalya/Turkey

1. TÜRK DIŞ POLİTİKASI & ULUSLARARASI İLİŞKİLER KONGRESİ
15-16-17 Kasım, 2018, Alanya/Antalya/Türkiye

Editors / Editörler

Dr. Tolga ÖZTÜRK
Öğr. Gör. Eren İRFANOĞLU
Uzman Engin KARACA

First Edition / Birinci Basım • © April 2019 / Nisan 2019

ISBN: 978-605-031-934-7

KONGRE PROGRAMI / CONGRESS PROGRAM

14:00 ALKÜ İŞLETME FAKÜLTESİ KONFERANS SALONU	Açılış		
14:00 - 15:45 ALKÜ İŞLETME FAKÜLTESİ KONFERANS SALONU	1. Oturum / First Session	Dışişleri Bakanı Sayın Mevlüt ÇAVUŞOĞLU 'nun katılımı ile özel oturum yapılacaktır.	
15:45 - 16:00	Çay-Kahve Arası / Coffee Break		
16:00 - 17:15 ALKÜ İŞLETME FAKÜLTESİ KONFERANS SALONU	2. Oturum / Second Session		
	AK Parti Döneminde Dış Politika: Entegrasyon, Hareketsizlik ve Otonomi		Veysel Kurt
	Role of Leadership in Turkish Foreign Policy: Recep Tayyip Erdoğan and Global Vision of Turkey		Şuay Nilhan Açıklan
	Amerikan Sivil Toplum Örgütleri ve Türkiye		Gökhan EŞEL
	İnsani Yardım Kurumları: Motivasyonlar, Temel Sorunlar ve Türk Dış Politikasına Katkıları		Hakan Mehmetcik Galip Yüksel
	Islam as Turkey's Major Soft Power Element: Myanmar Case		Eren İrfaoğlu
16:00 - 17:15 ALKÜ MÜHENDİSLİK FAKÜLTESİ KONFERANS SALONU	3. Oturum / Third Session		
	The Crimean Tatars Situation After the Russian Seizure and Annexation of the Crimean Peninsula		Sezai Özçelik
	Türkiye'nin Diaspora Politikaları		Fırat Yıldız
	Orta Asya ve Kazakistan Cumhuriyetlerinin Bağımsızlıktan Sonraki Ekonomik İlişkileri ve Entegrasyon Perspektifleri		Ozodbek Karamatov
	Türk Dış Politikasında Enerji Güvenliğinin Rolü (2007-2017)		Azime Telli
	Rethinking 'The 1945 Soviet Demands Crisis' of Turkey: An Evaluation Within the Framework of Blackmail Strategy in Foreign Policy		Yunus Çolak
09:00 - 10:30 ALKÜ İŞLETME FAKÜLTESİ KONFERANS SALONU	4. Oturum / Fourth Session		
	Dış Politika ve Rasyonellik: Bir Kavramsal Analiz		H. Burç Aka
	Constructing Turkish Foreign Policy: Three Representations of the Davutoğlu Era		Umut Yukarıç
	Arabaluculuktan Müdahaleye Katar Dış Politikası: 'Akıllı Güç' Bağlamında Anlamak		Muhammed Ahmet Rüşen
	Barışçıl Dış Politikayla Özerk Dış Politikaya Ulaşmak: Katar ve Havar Adaları Meselesi		Onur Balcı
	Küresel Güvensizliğin Yeni Cephesi: Siber Uzak		Soner Çelik, Muharrem Gürkaynak

10:45 - 12:15

ALKÜ İŞLETME
FAKÜLTESİ KONFERANS
SALONU

5. Oturum / Fifth Session

Avrupa'ya Göç Suriyeli Mülteciler İçin Bir Umut Mu?

Serpil Bardakçı
Tosun

Can the european union still be defined as a normative political actor?: a critical literature review

Yavuz Selim Alkan

Siber Saldırıları Çağında Yeni Diplomasi Tartışmaları ve Türkiye

Atakan Yılmaz, Cem
Savaş

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Dış Politika Karar Verme Sürecine Etkisi Üzerine Bir Değerlendirme

Kadriye Okudan
Dernek

Suriye Özelinde Türkiye'nin Çatışma Çözümleri ve Arabuluculuk Rolü

Murat Köylü

14:00 - 15:30

ALKÜ İŞLETME
FAKÜLTESİ KONFERANS
SALONU

6. Oturum / Sixth Session

Rus – Türk İlişkilerinde Yüksek Gelirim: Medya'nın "Uçak Krizi" İmtihanı

Ali Asker Ulviya
Filiyeva

Hukuk, Siyaset ve Kurumsallaşma Ekseninde Rusya'nın "Çok Kutuplu Dünya" Politikası

Ali Asker

Rusya'nın Kırım'ı İlhakı, Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa Birliği'nin Rusya Federasyonuna Uyguladığı İktisadi Müeyyideler, 2014-2018

Ali Başaran

Rusya'nın Yakın Çevresine Yönelik Yumuşak Güç Politikaları

Jale Akhundova

Ukrayna'nın Kimlik İnşa Sürecinin Yapı Taşları ve Bugünkü Ukrayna Kimliğine Yansımaları

Nergiz Özkuralo
Köroğlu, Sabina
Satymova

15:30 - 15:45

Çay-Kahve Arası / Coffee Break

15:45 - 17:15

ALKÜ İŞLETME
FAKÜLTESİ KONFERANS
SALONU

7. Oturum / Seventh Session

Spain, Catalonia and the European Union

Ceren Uysal Oğuz

Türk Dış Politikasında Türkiye – Latin Amerika İlişkileri

Canan Kışlalıoğlu

New Geopolitics of China and The "Belt and Road Initiative"

Senem Atvur

Caspian Sea Status Convention and the Prospects for Regional Cooperation

Sanem Özer

Türkiye'nin Karadeniz Bölgesi Stratejisinin Karadeniz Havzasında İşbirliğine Katkıları

Ramazan İzol

09:00 - 10:30

ALKÜ İŞLETME
FAKÜLTESİ KONFERANS
SALONU

8. Oturum / Eighth Session

Turkey's Foreign Policy towards the Middle East Before and during the Arab Uprisings: a Quest for Reshaping the Regional Order

Ahmet Üçağaç

Between idealism and realism: the Turkish Foreign Policy after the Arab Spring

Marian Karagyozov

Arap Dünyasında Şiiler

Ziya Abbas

"Duvar"ın Yıkılışından Duvarların İnşasına: İsrail, Türkiye ve ABD'nin İnşa Ettiği Duvarlar Üzerinden Bir Analiz

Hakan Ünay

Kartezyen Güvenlik Politikaları: Irak Örneği

Mehmet Şencan

10:30 - 10:45

Çay-Kahve Arası / Coffee Break

10:45 - 12:15

ALKÜ İŞLETME
FAKÜLTESİ KONFERANS
SALONU

9. Oturum / Ninth Session

Şahsiyetli Dış Politika

Uğur MATİÇ

Estetik, Devlet Kimliği ve Türk Dış Politikası

Ali Fuat Birol

Ecevit(ler): 1970'lerden 2000'lere Türk Dış Politikası'nda Devam Eden Denge Arayışı

Ali Emre Eldem,
Duygu Yayla

Türk Dış Politikası Ve Kamu Diplomasisi

Taylan Özgür Kaya

Türk Dış Politikasında Üç Tarz-ı Siyaset: Emperyalizm, Enternasyonalizm ve Globalizm

Şaban H. Çalış

Turkish Foreign policy and the changing world order

Tarik Oğuzlu

10:45 - 12:15

ALKÜ MÜHENDİSLİK
FAKÜLTESİ KONFERANS
SALONU

10. Oturum / Tenth Session

Rekabetten İşbirliğine: Türk Dış Politikasında Türkiye-Yunanistan İşbirliği İmkânlarının Aranması

Yusuf Sayın

Turanism, Neo-Turanism and contemporary relations between Hungary and Turkey

Zoltan Egeresi

Turkey's Evolving Development Aid Policy : an Element of Values-Driven Turkish Foreign Policy?

Aslıgül Sarıkamış
Kaya

Serbest ticaret antlaşmaları ile ekonomik işbirliklerinin türk dış ticaretine etkileri: Çekim modeli çerçevesinde bir değerlendirme

Büşra Dönmez
Erkahraman, Deniz
Şükriüoğlu

Türkiye'nin Terörle Mücadelesi Politikasının Türk –Amerikan İlişkilerine Etkisi

Aşkın İnci Sökmen
Alaca

The Turkish-Greek "Enduring Rivalry": Somewhere between rapprochement and conflict?

Cem Savaş

REGULATORY INSTITUTIONS / DÜZENLEYEN KURUMLAR

Republic of Turkey Ministry of Foreign Affairs, Center for Strategic Research (SAM) /
Türkiye Cumhuriyeti Dışışleri Bakanlığı, Stratejik Araştırmalar Merkezi

Alanya Alaaddin Keykubat University / Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi

HONORARY PRESIDENT OF THE CONGRESS / KONGRE ONURSAL BAŞKANI

Prof. Dr. Ahmet PINARBAŐI, Rector of Alanya Alaaddin Keykubat University / Alanya
Alaaddin Keykubat Üniversitesi Rektörü

PRESIDENT OF THE CONGRESS / KONGRE BAŞKANI

Prof. Dr. Behire Esra ÇAYHAN, Akdeniz University / Akdeniz Üniversitesi

REGULATORY BOARD / DÜZENLEME KURULU

Dr.Öğr. Üyesi. Tolga ÖZTÜRK, Head of Regulatory Board / Düzenleme Kurulu Başkanı

Öğr. Gör. Eren İRFANOĞLU, Alanya Alaaddin Keykubat University

Uzm. Engin KARACA, Republic of Turkey Ministry of Foreign Affairs / T.C. Dışışleri
Bakanlığı

Arş. Gör. Ata KAHVECİ, Alanya Alaaddin Keykubat University

Arş. Gör. Aslıhan YALDIZ, Alanya Alaadin Keykubat University

Arş. Gör. Murat GÜNEYLİOĞLU, Galatasaray University

Arş. Gör. Mustafa ÇAKIR, Akdeniz University

Arş. Gör. Yusuf Kenan POLAT, Akdeniz University

SCIENCE COMMITTEE / BİLİM KURULU

Dr. Ufuk ULUTAŐ, Head of Science Committee, The Head of SAM / Bilim Kurulu Başkanı,
SAM Başkanı

Prof.Dr. Alpaslan ÖZERDEM, Coventry University

Prof.Dr. Nuray BOZBORA, Marmara University
Prof.Dr. Ayşegül SEVER, Marmara University
Prof.Dr. Muhittin ATAMAN, Yıldırım Beyazıt University
Prof. Dr. Mesut ÖZCAN, University of Social Sciences Ankara
Prof. Dr. Ural MANÇO, Aksaray University
Doç. Dr. Güneş YILMAZ, Alanya Alaaddin Keykubat University
Doç. Dr. Talha KÖSE, İbn Haldun University
Doç. Dr. Kılıç Buğra KANAT, Penn State University
Doç. Dr. Buğra ÖZER, Manisa Celal Bayar University
Doç. Dr. Ekrem KARAKOÇ, Binghamton University
Doç. Dr. Murat YEŞİLTAŞ, Sakarya University
Doç. Dr. Gonca GÖK OĞUZ, Marmara University
Doç. Dr. Nergiz ÖZKURAL KÖROĞLU, Trakya University
Doç. Dr. Can ÜNVER, İstanbul Ayvansaray University
Dr. Öğr. Üyesi Ramazan İZOL, Akdeniz University
Dr. Öğr. Üyesi Alper Tolga BULUT, Karadeniz Technical University
Dr. Öğr. Üyesi Özgür TÜFEKÇİ, CESRAN Director-General
Dr. Öğr. Üyesi Bruce HUNT, San Angelo State University
Dr. Öğr. Üyesi Özgür Emre KOÇ, Hitit University

Table of Content / İçindekiler

İnsani Yardım Kurumları: Motivasyonlar, Temel Sorunlar ve Türk Dış Politikasına Katkıları _____	8
Islam as Turkey's Major Soft Power Element: Myanmar Case _____	9
Türkiye'nin Diaspora Politikaları _____	10
Orta Asya ve Kazakistan Cumhuriyetlerinin Bağımsızlıktan Sonraki Ekonomik İlişkileri ve Entegrasyon Perspektifleri _____	11
Rethinking 'The 1945 Soviet Demands Crisis' of Turkey: An Evaluation within the Framework of Blackmail Strategy in Foreign Policy _____	13
The New Front of Global Insecurity: Cyber Space _____	14
Avrupa'ya Göç Suriyeli Mülteciler İçin Bir Umut Mu? _____	15
Can The European Union Still Be Defined As A Normative Political Actor? A Critical Literature Review _____	16
Siber Saldırıları Çağında Yeni Diplomasi Tartışmaları ve Türkiye _____	17
Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Dış Politika Karar Verme Sürecine Etkisi Üzerine Bir Değerlendirme _____	18
Rus – Türk İlişkilerinde Yüksek Gelirim: Medya'nın "Uçak Krizi" İmtihanı _____	19
Hukuk, Siyaset ve Kurumsallaşma Ekseninde Rusya'nın "Çok Kutuplu Dünya" Politikası _____	20
Annexation of Crimea by Russian Federation, United States and European Union's Economic Sanctions against Russian Federation, 2014-2018 _____	21
Spain, Catalonia and the European Union _____	22
Türk Dış Politikasında Türkiye – Latin Amerika İlişkileri _____	23
New Geopolitics of China and the "Belt and Road Initiative" _____	24
Caspian Sea Status Convention and the Prospects for Regional Cooperation _____	25
Türkiye'nin Karadeniz Bölgesi Stratejisinin Karadeniz Havzasında İşbirliğine Katkıları _____	26
Between Idealism and Realism: the Turkish Foreign Policy after the Arab Spring _____	27
Duvar'ın Yıkılışından Duvarların İnşasına: İsrail, Türkiye ve ABD'nin İnşa Ettiği Duvarlar Üzerinden Bir Analiz _____	28
Ecevit (ler): 1970'lerden 2000'lere Türk Dış Politikası'nda Devam Eden Denge Arayışı _____	29
Türk Dış Politikasında Üç Tarz-ı Siyaset: Emperyalizm, Enternasyonalizm ve Globalizm _____	30
Turkish Foreign Policy and the Changing World Order _____	31
Rekabetten İşbirliğine: Türk Dış Politikasında Türkiye-Yunanistan İşbirliği İmkânlarının Aranması _____	32
Turanism, Neo-Turanism and contemporary relations between Hungary and Turkey _____	33
Serbest Ticaret Antlaşmaları İle Ekonomik İşbirliklerinin Türk Dış Ticaretine Etkileri: Çekim Modeli Çerçevesinde Bir Değerlendirme _____	34
Turkey's Anti-Terror Policies' Effects on Turkish American Relationships _____	35

İnsani Yardım Kurumları: Motivasyonlar, Temel Sorunlar ve Türk Dış Politikasına Katkılar

Hakan Mehmetcik*

Galip Yüksel†

Bu çalışma literatürde bir devlet dışı aktör olarak sınıflandırılan ve genelde İnsani Sivil Toplum Kuruluşu (İSTK) ya da İnsani Yardım Kuruluşları (İYKs) olarak adlandırılan kuruluşların; faaliyetlerinin, finansal ve bürokratik yapılarının ve de Türk Dış Politikası'ndaki (TDP) rollerinin inceleyen bir araştırma projesine dayanmaktadır. Bu çalışma kapsamında TDP'na bir şekilde etki eden ya da katkı sunan İSTK'ların insani yardım yapma nedenleri, faaliyetlerinde karşılaştıkları temel sorunlar ile bu türden faaliyetlerinin dış politika yapım ve uygulama süreçlerine etkilerinin boyutları gibi sorular ele alınacaktır. Çalışmanın temeli İSTK'larla yapılan görüşmelerden elde edilen verilere dayanmaktadır. Görüşmelerden elde edilen veriler içerik ve söylem analizi yöntemleriyle karşılaştırmıştır. Son on yıllarda etkisi ve kapsamı giderek artan küreselleşme, devlet dışı aktörleri Uluslararası İlişkiler disiplininin gündemine yeniden getirmiştir. Bu bağlamda devlet dışı aktörler giderek artan bir şekilde Uluslararası İlişkiler ve diğer ilgili literatürde farklı açılardan çalışılmaktadır. Bu çerçeveden bakıldığında, herhangi bir dış politikanın; bu aktörlerin rolleri, ağırlıkları, etkileri bakımından incelenmesi dış politika yapım ve karar alma süreçleri açısından olduğu kadar akademik bir düzeyden de bir zorunluluk haline gelmektedir. Küresel düzeyde artan bu ilgiye ek olarak TDP'nın son on yıllarda geçirdiği dönüşüme paralel bir şekilde, TDP'sında da hem devlet dışı aktörlerin rolü ve etkinliği artmış, hem de devlet ve devlet dışı aktörlerin belirli politika alanlarında iş birliği ve koordinasyonu meselesi daha önemli bir hale gelmiştir. Yine, TDP'nın etkinliği ve etkisi açısından son on yıllarda insani diplomasi, kalkınma ve insani yardım önemli dış politika araçlarına dönüşürken, bu alanda faaliyet gösteren STK'lar önemli devlet dışı aktörler haline dönüşmüşlerdir. Fakat TDP özelinde bu türden devlet dışı aktörlerin özel olarak çalışıldığı, konu, bölge ve kapasite gibi kategoriler bağlamında sınıflandırıldığı, derinlemesine analiz edildiği, etkilerinin ölçüldüğü ve gelecek projeksiyonlarının yapıp doğrudan politik birtakım çıkarsamalara ulaşıldığı bir çalışma yapılmamıştır. Alandaki bu boşluğu tamamlamayı amaçlayan proje bu bağlamda, TDP için önemli devlet dışı aktörlerden İSTK'ların değişik boyutlarıyla karşılaştırmalı bir şekilde incelendiği bir çalışmadır.

Anahtar Kelimeler: *İSTK, Türk Dış Politikası, Devlet Dışı Aktörler, Türk Dış Politikasında Devlet Dışı Aktörler, İnsani Yardım*

* Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

† Uluslararası Politik Ekonomi Yüksek Lisans Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

Islam as Turkey's Major Soft Power Element: Myanmar Case

Eren İrfanoğlu *

Developing Turkey, with respect to economy and politics, which ensues the soft power implementation capability since the early years of 2000s, has behoved Ankara to search for world wide sphere of influence. In this context, the research examines Ankara's efforts to carve out a new sphere of influence in Southeast Asia by focusing on the humanitarian disaster in Myanmar, Rakhine. Turkey aims to utilize Islamic values system as a soft power tool in so-called "Muslim-Buddhist clashes" in Myanmar. For this purpose a high-level official committee from Turkey paid a visit on 8-10 August 2012 to Muslim residents in Rakhine State to establish a dialogue atmosphere. These endeavors had a wide international and domestic media coverage, which was followed by aid campaigns to Rohingyas supported by a significant majority from Turkey. In all this sense this research asserts that Islamic value system as a means of soft power in Myanmar is practically not very useful since the ongoing clashes were originated from an ethnical intolerance rather than a religious incompatibility. In addition to this, Ankara's focus on Islam have a possibility to result in forming a widespread mainstream that Turkey is just an adherent of Muslim populations rather than an influential middle power with a substantial mediation power. In conclusion, the research argues that Islam as a Turkish soft power tool is not feasible enough to carve out a useful sphere of influence in Myanmar for Ankara's greater foreign policy aims in Southeast Asia.

Keywords: *Turkish Foreign Policy, Soft Power, Middle Power, Islam, Myanmar*

* Ph. D. Candidate, Middle East Technical University, Area Studies; Instructor, Alanya Alaaddin Keykubat University

Türkiye'nin Diaspora Politikaları

Fırat Yıldız*

Türkiye, özellikle 2000'li yıllardan itibaren dış politikasında diaspora öznesinde üzerinden yeni bir alan açmış ve bu alanı doldurabilmesi amacıyla Dışişleri Bakanlığı'nın dışında yeni kurumlar kurmuştur. Ancak bu süreçte, "Diaspora nedir?", "Türk Diasporası var mıdır?", "Yurtdışında yaşayan tüm Türk vatandaşları Türk Diasporasının parçası mıdır?", "Türk Diasporası kimlerden oluşur?" gibi birçok temel soru cevapsız kalmıştır. Diplomatik birikim, akademik araştırma ve yasal altyapının eksik olduğu bu yeni dış politika alanında, uygulamalardan görüldüğü kadarıyla, Türk Diasporasına ilişkin belirsizlik devam etmektedir. Türk Diasporasının temel öznelerinin (i) yurtdışında yaşayan vatandaşlar, (ii) soydaşlar, (iii) akraba topluluklar olduğu; ancak bunlara ek olarak uluslararası öğrenciler, Osmanlı bakiyesi, ümmet coğrafyası, vb. kavramların da Türk Diasporası kavramına ve diaspora politikalarına dahil edildiği görülebilmektedir. Uluslararası İlişkiler disiplininin, uluslararası ilişkiler teorileri, uluslararası hukuk, diplomasi gibi alanlarının, Türkiye'nin diaspora politikalarına ilişkin gelişmeleri daha yakından incelemesi, araştırması ve tartışması önemli bir ihtiyaç haline gelmiştir. Özellikle sosyal inşacı kuram bağlamında, Türkiye'nin diaspora kimliği inşa etmeye çalıştığı, ancak bu inşa sürecinin akademik alt yapısının eksik olduğu ve Türk Dış Politikasında diaspora konusunun, diplomatik ilişkiler zarar veren, sorunlu bir alana dönüştüğü görülmektedir. Bu çalışmada, Türkiye'nin diasporasını sosyal olarak inşa süreçlerindeki teorik boşluklar, yasal eksiklikler, kavramsal belirsizlikler, diplomatik ve bürokratik sakıncalar incelenecektir. Bu amaçla, Türkiye'nin diaspora politikaları ve Türk Diasporasının özneleri sorgulanacak; özgün bir Türk Diasporası tanımı yapılacaktır. Türk Dış Politikasını doğrudan etkileyen diaspora politikalarının tartışılması, kurumsal ve kuramsal bağlamda yeniden sorgulanması, Türk Dış Politikasına akademik ve diplomatik açıdan değerli bir katkı sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Türkiye, Dış Politika, Diaspora, Sosyal İnşacılık, Yurtdışında Yaşayan Vatandaşlar, Soydaş, Akraba Topluluklar*

* Doç. Dr., Kastamonu Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

Türk Dış Politikasında Enerji Güvenliğinin Rolü (2007-2017)

Azime Telli*

Türk dış politikasında son dönemde bölgesel güç olma arayışı ile bölgesel enerji merkezi olma stratejisi öne çıkmaktadır. Enerjide dışa bağımlı olmanın yarattığı tehdidi enerji merkezi olarak fırsata çevirmek isteyen Türkiye'nin dış politikasında enerji güvenliği yaklaşımı etkisini artırmaktadır. Avrupa Birliği ülkelerinin enerji arz güvenliğinin kilit noktası olan kaynak çeşitlendirme sürecinde Türkiye güvenilir bir koridordur. Kaynak zengini komşu ülkeler açısından Avrupa'ya açılan güvenilir köprü konumunda bulunan Türkiye'nin bölgesel doğalgaz ticaretindeki rolü talep ülkesinden transit ülkeye doğru evrilmiştir. Türkiye'nin 2023 yılı hedefleri arasında enerji merkezi olma hedefi de yer almakta olup Türkiye'nin dış enerji politikasında ülkenin jeopolitik konumunun fırsata çevrilmesi yer almaktadır. Çalışmada Türkiye'nin doğalgaz arz güvenliğinde kaynak çeşitlendirmesinin başlangıcı olarak 2007 tarihi seçilmiş olup on yıllık dönem içinde enerji güvenliği alanında yaşanan gelişmelerin Türk dış politikasına etkisi analiz edilecektir. Söz konusu dönemde Adalet ve Kalkınma Partisi Hükümetlerinin enerji alanında yeni ve güçlü iş birlikleri sağlanmasına öncelik vermesinin dış politika üzerine ciddi yansımaları olmuştur. Enerji diplomasisinin ağırlığının giderek daha fazla hissedildiği dönemde Türkiye enerjide karşılıklı bağımlılık ilişkisini lehine çevirmeye yönelik bir takım arayışlar içine girmiştir. Enerji talep ülkesi olarak kaynak çeşitlendirmesine yönelen Türkiye'nin girişimleri yeni iş birliklerinin olduğu kadar yeni çatışma alanlarının doğmasına da neden olmuştur. Çalışmada, enerjide ithalata aşırı bağımlı bir ülke konumunda olan Türkiye'nin temel önceliğinin enerji güvenliği olmasının Türk dış politikası üzerinde etkileri tahlil edilecektir. Çalışmanın birinci bölümünde Türkiye'nin enerji görünümü ele alınarak ithalat bağımlılığının düzeyi ortaya konulacaktır. Çalışmanın ikinci bölümünde dışa bağımlılık oranının % 98 olduğu doğalgazda kaynak çeşitlendirme arayışları ve doğalgaz piyasasının serbestleştirilmesinin Türk dış politikasına etkisi analiz edilecektir. Üçüncü bölümde ise Türkiye'nin bölgesel enerji merkezi olma arayışı ele alınacaktır. Enerji transferinde Türkiye'nin mevcut konumu ve gelecek beklentilerinin sorgulanacağı bu bölümde mevcut ve planlanan enerji projelerin bölgesel güç olma arayışında olan Türkiye'nin enerji güvenliğinin etkisi sorgulanacaktır. Ayrıca, bu bölümde Türkiye'nin enerji merkezi olma açısından avantaj ve dezavantajlarına yer verilecektir. Sonuç bölümünde ise enerji güvenliğinin Türk dış politikasında artan önemine dair geleceğe yönelik tahminlerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Türk Dış Politikası, Enerji Güvenliği, Enerji Merkezi, Doğal Gaz, Boru Hatları, LNG, Doğu Akdeniz, Avrasya, Orta Doğu, Avrupa Birliği*

* Dr. Öğr. Üyesi, Mersin Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü

Orta Asya ve Kazakistan Cumhuriyetlerinin Bağımsızlıktan Sonraki Ekonomik İlişkileri ve Entegrasyon Perspektifleri

Ozodbek Karamatov*

Sovyetler Birliğinin dağılması ile birlikte bağımsızlığına kavuşan Orta Asya ve Kazakistan Cumhuriyetlerinin, entegreye esaslanan merkezi planlı ekonomik sistemden piyasa mekanizmasına geçme hususunda diğer bağımsız cumhuriyetler gibi ekonomik reformlar başlatmışlardır. Piyasa sistemine geçiş sürecinde, bir taraftan merkezi planlama sistemine ilişkin eski ekonomik yapısı ve 70 yılı aşkın bir süreden beri devam eden ekonomik bağları üzülmeye, sürekli ekonomik kriz reformlara kendi etkisini vermiştir. Diğer taraftan, sabık Sovyet ülkelerinin Orta Asya ve Kazakistan Cumhuriyetleri ürünlerine olan talebinin düşmesi ve ülkeler arasındaki talep yapısının değişmesi bu ülkeler ekonomisinin büyük bir oranda düşmesine sebep olmuştur. Tüm Cumhuriyetler dışı kapalı merkezi bir sosyalist sistemden, piyasa ekonomisine dayalı daha açık bir topluma geçişte ve yeni ilkelere dayanan ölçedeki ekonomik ilişkileri başlamak konusunda birçok sorunlarla karşılaşmışlardır. Örneğin, Orta Asya Cumhuriyetleri içinde nüfusu en kalabalık ülke olan Özbekistan'ın ekonomisi sanayi, tarım ve hayvancılığa dayanır, tarımda en çok pamuk üretilir. Su ve enerji yetersizdir. Rejyonun GSYH'nın %67'ni oluşturan Kazakistan ise gıda ürünlerine olan ihtiyacını ithalat yardımıyla karşılamak sorundayken başka cumhuriyetler de dış ticaret açıklığı açısından aynı durumda kalmışlardır. Aynı anda, iklim koşullarından ve doğal kaynakların yetersizliğinden dolayı kendi üretimiyle ülke içi ihtiyaçlarını karşılama imkânı olmadığından dünyadaki küreselleşme ve bölgeselleşme süreçlerine katılarak dünya sistemine entegre olma sorunu da ortaya çıkmıştır. Elbette, Orta Asya ve Kazakistan Cumhuriyetleri bağımsızlığın ilk günlerinden itibaren bu rejionde ekonomik entegrasyon meselesinde bir kaç zirveler yapmışlar ve entegre programlarını başlatmışlardır. 1992 yıldan itibaren Bağımsız Devletler Topluluğuna üye olan Özbekistan, Kazakistan ve Kırgızistan entegrasyonun ilk aşaması olarak 1994 yılında Gümrük Anlaşmasını imzalamışlar ve bunların yanı sıra bir kaç uluslararası ekonomik kuruluşlara üye olmuşlardır. Çalışma Orta Asya ve Kazakistan Cumhuriyetlerinin ekonomik potansiyellerini ve sektörel özelliklerini dikkate alarak rejiondaki ekonomik entegrasyonun rolünü açıklamayı amaçlamaktadır. Söz konusu amaç doğrultusunda cumhuriyetlerin dış ticaret hacmlerinin istatistik analizi gibi işlevler incelenmiştir ve entegrasyon imkanları konusunda olası öneriler geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Bağımsızlık, Ekonomik Reform, Ekonomik Entegrasyon, Dış Ticaret, Ekonomik Potansiyel, Ekonomik Kuruluşlar*

* Doç. Dr., Kastamonu Üniversitesi İktisat Bölümü

Rethinking ‘The 1945 Soviet Demands Crisis’ of Turkey: An Evaluation within the Framework of Blackmail Strategy in Foreign Policy

Yunus Çolak*

Foreign policy crises are mostly survival issues that decision makers have limited time to respond and those crises are also important practices for any countries’ foreign policy principles and priority. A. George, inspired from Thomas C. Shelling’s concept of ‘Strategic Coercive’, defines coercive diplomacy that a state chooses to threaten to use military force to maintain the existing status quo while he defines blackmail strategy that states chooses to threaten to use military force to change existing status quo. This study aims to analysis 1945 Soviet demands, which includes a Soviet military base in Turkish Straits and territorial claim of Turkey’s Kars and Ardahan providences, in the framework of George’s concept of blackmail strategy and Turkey’s crisis management strategies. In this regard, Union of Soviet Socialist Republics (USSR)’s blackmail strategy against Turkey, based on power asymmetry between two countries, caused a foreign policy crisis for decision makers of Turkey. The analysis of this crisis provides a unique contribution to the literature both implementation of the blackmail strategy and successful crisis management preferences against this strategy. Moreover, analyzing this crisis which has great impact on the formation of Turkish foreign policy (TFP)’s main axis during Cold War, is also quite important to develop better understanding for TFP in the Cold War area. There are three sections following to introduction section in this study; pre-crisis phase, crisis phase and post-crisis phase. Also, the main hypothesis of the study is that ‘in the crises where the power asymmetry is obvious, if the aggressor creates a blackmail strategy by relying on this asymmetry, the blackmail strategy will fail if the defender balances this asymmetry.’ Finally, in the conclusion section, both the arguments which confirm the main hypothesis and the impact USSR's blackmail strategy on TFP were discussed.

Keywords: *Blackmail Strategy, Crisis Management, Turkish Foreign Policy, Foreign Policy Crises, 1945 Soviet Demand Crisis.*

* Ph.D. Student, Istanbul University, Department of Political Science and International Relations

The New Front of Global Insecurity: Cyber Space

Soner Çelik*

Muharrem Gürkaynak†

The term of security, has been consistently discussed as a case of human beings until today. Especially with the formation of nation-state structures, the concept of security has undergone a constant change. At the same time, the issue of security is one of the main factors determining the international relations. Especially in the post-Cold War period, the concept of "threat" became more important than the concept of the enemy. In today's popular issues, cyber security carries the cyber-space beyond the perceptions of the individual and the security of the state and poses an uncertainty and instability in the global security environment. For this purpose, the scope of the study is limited as cyber threats which are one of the types of threats towards the new security concept. In this study, the effects of the developments and events in the field of cyber-space on the national and international security problems are explained. In this context, in the face of cyber threatening areas and types of cyber space, it is argued that all kinds of security measures, co-operation and coordination mechanisms that can be taken by the actors in national and international / supranational analysis level can be used.

Keywords: *Globalization, Security, Threats, Cyberspace, Cybersecurity*

* P.h. D. Candidate, Süleyman Demirel University, Department of International Relations

† Doç. Dr., Süleyman Demirel University, Department of International Relations

Avrupa'ya Göç Suriyeli Mülteciler İçin Bir Umut Mu?

Serpil Bardakçı Tosun*

Yoksullaşma, işsizlik, siyasal istikrarsızlık, ekonomik geri kalmışlık, coğrafi yetersizlikler, değişen olumsuz iklim koşulları, siyasi ve dini baskılar ile iç savaş gibi nedenler; göç hareketlerini artıran etkenler olarak görülmektedir. İster zorunlu isterse de kendi arzularıyla göç etmiş olsunlar göç edenler, gittikleri ülkede var olabilmek için mücadele ederler bunu yaparken de kendi kimlik ve kültürlerini de muhafaza ederler. Aidiyet duygularının gelişebilmesi, yarına “umut”la bakabilmeleri, çocukları için yeni bir düzen kurabilmeleri, topluma uyum sağlayabilmeleri ancak “kabul edilme” ve “dışlanmama” gerçekleşirse mümkün hale gelebilir. Bu çalışmada, 2011 yılından beri Suriye’de başlayan iç savaş sebebiyle ülkelerinden kaçmak zorunda kalan Suriyeli mültecilerin Avrupa’ya yerleşme hayalleri, beklentileri, Avrupa halkı ile yaşadıkları sosyal – kültürel sorunların belirlenmesi, Avrupa’da yükselen aşırı sağın göçmenlerin “umut”larını ne denli etkilediği üzerinde durulacaktır. Araştırma, literatür ve medya taraması, 8 ayrı ülkeden ilgili kişilerle yarı yapılandırılmış görüşme formu yoluyla elde edilmiş verileri içermektedir. Bazı ülkelerden elde edilen verilerin daha az olması nedeniyle, ülke ülke belirtilmeyecek ve genel değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Aidiyet, Kültür, Mülteciler, Yabancı Düşmanlığı, Umut, Göç*

* Dr.Öğr. Üyesi, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, İnsan Kaynakları Yönetimi Bölümü

Can The European Union *Still* Be Defined as A Normative Political Actor? A Critical Literature Review

Yavuz Selim Alkan*

Several terms, especially including *civilian* and *ethical*, have been used by scholars to describe the unique identity of the European Union (EU) as an international actor. *Normative power* is one term among a number of other related terms that has stimulated a great deal of scholarly attention. Normative Power Europe, coined by Ian Manners in 2002, is mainly based on the assumptions that the EU (i) is a sui generis normative international actor due to “its historical context, hybrid polity and political-legal constitution”; (ii) has an “ability to shape conceptions of ‘normal’ in international relations”; (iii) has an ideational nature “characterized by common principles and a willingness to disregard Westphalian conventions”; and (iv) diffuses its own norms and values via distinct mechanisms within international relations. This proceeding paper aims to discuss the validity of the aforementioned assumptions of Normative Power Europe by providing an overview of the scholarly literature on the topic evolved since 2002. In this regard, first, a brief introduction to what Normative Power Europe is outlined. Then, some of the prominent critical perspectives on Manners’ theoretical approach are provided. Besides critiques on Manners’ theoretical framework and assumptions, special focus is also devoted to criticism of the EU’s policy response to the recent “refugee crisis” as a practical case to evaluate. Finally, a few concluding remarks are presented with the aim of debating whether we still have some reasons for arguing that the EU can be defined as a normative political actor.

Keywords: *European Union, Ian Manners, Normative Power, Refugee Crisis*

* Dr., Akdeniz University, Ph. D. at Leicester University; MSc at Middle East Technical University; Bachelor at Hacettepe University

Siber Saldırıları Çağında Yeni Diplomasi Tartışmaları ve Türkiye

Atakan Yılmaz*

Cem Savaş†

2017 yılında küresel ölçekte siber saldırı oranı yüzde 172 oranında ciddi bir artış göstermiş ve Türkiye; ABD ve Brezilya'dan sonra en çok siber saldırıya uğrayan üçüncü ülke konumuna gelmiştir. Bu durum, Türkiye'nin siber uzaya yönelik görece çok yeni sayılabilecek olan ilgisini önemli oranda arttırmıştır. Dünyada genel olarak siber uzaya yönelik ilgi öncelikle ekonomik açıdan ele alınırken, gündelik hayatı çok ciddi oranda etkileyebilecek kritik altyapılara yönelik siber tehdit algısının artması, devletleri siber uzayı güvenlik perspektifinden de ele almaya zorlamıştır. Bu durum Kenneth Geers'in belirttiği gibi, siber uzayı teknik uzmanlık alanından çıkartarak sosyal bilimcilerin el atması gereken çok boyutlu bir alan haline gelmiştir. Özellikle İran'a karşı düzenlenen Stuxnet saldırısı, siber araçların yalnızca ekonomik zarar verebileceği algısını yıkarak fiziksel dünyaya da zarar verebilme kapasitesine sahip oldukları gerçeğini gözler önüne sermiştir. Yükselen güçler arasındaki Çin, Hindistan ve Rusya gibi ülkelerin de siber araçlara yaptıkları yatırımlar, küresel planda yeni bir silahlanma yarışının habercisi olarak algılanabilir. Estonya, Gürcistan ve Suudi Arabistan'a karşı yapılan siber saldırılar, devletlerin siber araçlarını jeopolitik bir perspektifle kullandıklarını ortaya koymaktadır. Öte yandan siber uzayın inşa felsefesi nedeniyle ortaya çıkan tespit, asimetri, anonim, caydırıcılık gibi sorunlar, devletleri siber saldırıları engellemede teknik boyuttan daha ziyade diplomatik araçlarla çözüme zorlamaktadır. Bu diplomatik girişimler, Uluslararası İlişkiler disiplininde siber diplomasi kavramını ortaya çıkarmakta, eski-yeni diplomasi tartışmalarını yeniden alevlendirmektedir. Geleneksel diplomasi devletin merkezli esasları günümüzde varlığını sürdürse de 21.yüzyıldaki diplomasi anlayışı siber uzaya benzer şekilde çok aktörlü ve çok katmanlı bir hale gelmiştir. Aslında, Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle birlikte yeniden gündeme gelen yeni diplomasi tartışmaları bağlamında, küreselleşme ve teknolojik devrim, diplomasiyi başvurduğu temel araçlarda çok yönlü bir dönüşümü beraberinde getirmiştir. Bu çalışmada, öncelikle Türkiye'nin gelişmekte olan siber diplomasi anlayışına yaklaşımına yönelik nerede konumlandığı durulacak, ardından Türkiye'nin siber alandaki önemli aktörleri ve ülkemizin siber uzayda geliştirmesi gereken stratejiler incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: *Siber Uzay, Siber Diplomasi, Uluslararası İlişkiler, Eski-Yeni Diplomasi, Türk Dış Politikası*

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Kadir Has Üniversitesi; Arş. Gör., İstanbul Esenyurt Üniversitesi

† Doktora Öğrencisi, Galatasaray Üniversitesi; Arş. Gör., İstanbul Esenyurt Üniversitesi

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminin Dış Politika Karar Verme Sürecine Etkisi Üzerine Bir Değerlendirme

Kadriye Okudan Dernek*

Devletlerin dış politika karar verme süreçlerine birçok faktör etkide bulunabilmektedir. Bu bağlamda dış politika alanında devletin, hukuki/kurumsal yapısının etki ve belirleyiciliğinin önemi yadsınamaz bir gerçekliktir. Dolayısıyla devletlerin sahip olduğu hükümet sistemi dış politikalarının oluşturulmasında önemli bir etkidir. Türkiye’de 16 Nisan 2017 tarihinde gerçekleşen referandum sonucu yapılan anayasa değişikliği ile yasama ve yürütme arasındaki ilişkiler yeniden şekillendirilerek, Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi adı altında başkanlık sistemine geçilmiştir. Bu durum Türkiye’de siyasetin, yeni sistemin kurumsal düzenlenişi üzerinden yeniden incelenmesini gerektirmektedir. Bu bağlamda tartışılması gereken konulardan biri de yeni sistemin Türkiye’nin dış politika karar verme sürecine olan etkisidir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de dış politika tercihlerini belirlemeye yetkili organlar olan cumhurbaşkanı, parlamento ve dış işleri bakanlığını Cumhurbaşkanlığı Hükümet sistemi ile birlikte yasama ve yürütme arasında oluşan yeni ilişki üzerinden inceleyerek dış politika karar verme sürecinde ortaya çıkan veya çıkması muhtemel gelişmeler üzerinden bir değerlendirme yapmaktır.

Anahtar Kelimeler: *Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi, Dış Politika, Karar Verme Süreci, Anayasa*

* Dr. Öğr. Üyesi, Akdeniz Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

Rus – Türk İlişkilerinde Yüksek Gelirim: Medya'nın “Uçak Krizi” İmtihanı

Ali Asker*

Ulviya Filyeva†

Türk-Rus ilişkilerinin tarihi süreç içinde ağırlıklı olarak çatışma ve rekabet ekseninde seyretmiştir. Uluslararası gelişmelerin etkisiyle zaman zaman ikili ilişkilerde yakınlaşma, gerilme, normalleşme ve yeniden gerilme süreçleri yaşanmıştır. İkili ilişkilerin gelişmesindeki en önemli dönüm noktası ise Soğuk Savaş'ın bitiminde ortaya çıkan uluslararası durum olmuştur. Bu dönemde belli ölçüde rekabet ve güven sorunlarının da zaman zaman belirdiği ilişkilerde hızlı ilerleme kaydedilmiştir. Özellikle ticari ve ekonomik ilişkiler alanında kayda değer ilerleme sağlanmıştır. İki devlet arasındaki sorunlu meselelerden doğabilecek krizler ise kontrollü şekilde yönetilerek çözüme kavuşturulmuştur. Hatta iki ülkenin strateji planları ve taktik adımlarının uyuşmadığı Suriye krizi sürecinde de ikili ilişkilerde sorun çıkmamasına gayret gösterilmiştir. Fakat 24 Kasım 2015 tarihinde Rus ordusuna ait Su24 tipi jet uçağın Türkiye hava sahasına girdiği ve uyarılara rağmen ihlale devam ettiği gerekçesiyle düşürülmesi ikili ilişkilerde büyük gelirim doğurmuş, ilişkiler kopma noktasına gelmiştir. Rusya bu olaya çok sert tepki vererek başta ekonomi ve dış ticaret olmakla Türkiye'ye karşı ciddi yaptırımlar ilan etmiştir. Yaşanan gerginlik o zamana kadar elde edilen kazanımların ani bir şekilde tükenmesine neden olmuş, iki taraflı ticaret hacmi ciddi ölçüde azalmış, Türkiye'yi ziyaret eden turist sayısında önemli oranda düşüş yaşanmıştır. Rusya tarafı açık bir şekilde taleplerini ileri sürerken Türkiye'den resmi özür geleceği takdirde ilişkilerin yeniden gözden geçirilebileceğini ifade etmiştir. Her iki tarafın uzun süren karşılıklı suçlamaları bir süre devam etmiş, fakat Türkiye taraftan yapılan yumuşamaya yönelik söylem ve açıklamalara rağmen bir türlü düzelmemiştir. Nihayet 27 Haziran 2016'da Cumhurbaşkanı Erdoğan, Putin'e mektup göndererek düşürülen Rus uçağı ve öldürülen pilotla ilgili üzüntülerini iletmişti. Kısa süre Türk ve Rus medyasında bu açıklamanın özür olup olmaması tartışılrsa da çok fazla üzerinde durulmamıştır. Aslında bu açıklama Rus yönetimini gerek içte, gerekse dışta bir hayli rahatlatmıştır. Ağustos 2016'da Türkiye-Rusya ilişkilerinde Cumhurbaşkanı Erdoğan-Putin görüşmesiyle yeniden bir yumuşama dönemi başlamış oldu. Bu süreçte her iki ülkenin haber ajansları, gazete ve dergileri, görsel ve işitsel basın olayın başından itibaren sert tepki vermişler. Yapılan araştırmalara göre Rusya medyasında “düşmanlık” söylemiyle anılan haberlerde Türkiye ile ilgili olanlar ilk sıraya yerleşmiştir. Haber akışı ve sıklığı, manşet ve yorumlara bakıldığında Türkiye ile ilgili haberlerde basının Rus yönetimi tarafından yönlendirilmesi kuşkuyla gündeme gelmiştir. Fakat Rus basın yöneticileri "Türkiye'ye karşı olumsuz haber yapılması yönünde herhangi bir talimat almadıklarını" iddia etmişlerdi. Rus basını ile kıyaslandığında Türk basınında daha çok ortamı yumuşatmaya yönelik haberler, kamu diplomasisinin geliştirilmesi ve yumuşak güç araçlarının devreye sokulması gerektiği ifade edilmiştir. Zamanla ilişkilerin düzelmeye doğru evrilmesi basında yapıcı haber ve yorumların sayısını artırmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Türk-Rus İlişkileri, Türk Dış Politikası, Suriye Krizi, Medya, Uçak Krizi*

* Doç.Dr., Karabük Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

† Yüksek Lisans Öğrencisi, Karabük Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, Bölge Çalışmaları Programı

Hukuk, Siyaset ve Kurumsallaşma Ekseninde Rusya'nın “Çok Kutuplu Dünya” Politikası

Ali Asker*

İkinci Dünya Savaşının ardından 20. Yüzyılın son on yılına dek devam etmiş olan “Soğuk Savaş” döneminin sona erdirilmesi, Batı-Doğu, Rusya-ABD rekabetinin Batı veya ABD lehine sonuçlanması anlamına geliyordur. Dünyanın artık “tek elden” yönetileceğine işaret eden tek kutuplu yapının ortaya çıkışı “Soğuk Savaş” döneminin iki kutuplu yapısının sağladığı denge sisteminin ardından daha çok istikrarsızlık, derinleşen ve rekabet çatışma ortamının oluşmasına sebep olmuştur. Zira iki kutuplu sistemde büyük devletlerin çatışma olasılığı düşüktü ve caydırma politikaları etkindi. Çok kutuplu sistem en genel anlamıyla dünyanın ikiden fazla devletin etki alanına ayrıldığı anlamına gelmektedir. Burada ikiden fazla başat güç olduğu için rekabet ve çatışma ihtimalinin azalacağı iddia edilmektedir. Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla etkinlik alanının son derece daraldığı Rusya, “çok kutuplu dünya düzeni” doktrinini geliştirerek öncüllüğünü yapmaya çalışmaktadır. Özellikle günümüz şartlarında Rusya ve Çin'in ABD'nin küresel politikalarına karşı koyarak yeni sistemin artık şekillenmekte olduğunu daha fazla inanmaktadırlar. Son dönemde Rusya Dışişleri Bakanı Lavrov, “Çok kutuplu yeni bir dünya düzeninin ortaya çıkmakta olduğunu belirterek 'Şu anda Batı sonrası dünya düzeninde olduğumuzu düşünüyorum. Bunun tarihi bir devir olduğunu söyleyebiliriz' demiştir. Rusya'nın bu yöndeki politikalarının temelinde iki taraflı ve çok taraflı anlaşmalarla somut şekilde kurumsallaşmaya gidilmesi, uluslararası hukukun bu ekseninde yeniden şekillendirilmesi ve dünya sisteminin yeniden dizayn edilmesi yatmaktadır. Bu tür kurumsallaşmanın bariz örneklerinden biri de Dünya nüfusunun yüzde 42'sini, küresel ekonominin ise yüzde 25.6'sını oluşturan BRICS (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin ve Güney Afrika) birliğidir. Bunun dışında Şanghay Örgütü, KGÖA, Avrasya Ekonomik Topluluğu vs projelerin, ayrıca BDT şemsiyesi altındaki kurumsallaşma çabaları ve diğer politikaların temelinde “çok kutuplu dünya düzeninin” inşası yönünde somut sonuçlar elde etme isteği yatmaktadır. Rusya'nın ve bu politikayı destekleyen büyük güçlerin bu sistemi inşa etmek için ekonomik, askeri ve siyasi gücünün yeterli olup olmadığı, hukuksal ve kurumsal dönüşümlerin beklenen sonuçları verip vermediği tartışma konusudur.

Anahtar Kelimeler: *Soğuk Savaş, Rusya-ABD Rekabeti, Tek Kutuplu Sistem, Çok Kutuplu Sistem, İki Kutuplu Sistem*

* Doç.Dr., Karabük Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

Annexation of Crimea by Russian Federation, United States and European Union's Economic Sanctions against Russian Federation, 2014-2018

Ali Başaran *

In the current presentation the consequences of sanctions imposed on Russia by USA and EU following the Russian Federation's intervention in the internal affairs of Ukraine were assessed. US and EU administration imposed sanctions on the grounds that Russia violated international law. Russia was expected to comply with international law through sanctions. Political and economic effects of sanctions in Russia have been determined. It was concluded that sanctions could not ensure the Russian administration's respect for international law and sanctions and counter-sanctions had a negative effect on the daily life by punishing Russian Federation society. As a result, sanctions in non-democratic societies do not meet expectations.

Keywords: *Sanction, Russian Federation, the United States of America, European Union, Ukraine.*

* Dr. Öğretim Üyesi, Karabük Üniversitesi, İşletme Fakültesi

Spain, Catalonia and the European Union

Ceren Uysal Oğuz*

Spain has lived for almost 40 years under the military dictatorship of General Francisco Franco who led the coup that ignited the atrocious Civil War in the country between 1936 and 1939. After the death of Franco in 1975, the transition to democracy was rather peaceful with King Juan Carlos as the head of state. The 1978 Constitution was prepared by the representatives of different political groups that were oppressed during Franco regime. The approval of the constitution ended the strongly centralized state system created by Franco, and granted more power to 17 autonomous regions which vary in size, population, economic structure and wealth. Therefore, Spain, a constitutional monarchy, is also considered as a quasi-federal state. However, there have been many problems between Madrid and more nationalist regions such as the Basque Country and Catalonia. The political, economic, historical and cultural issues have contributed to separatist movements especially in these two regions. Recent developments in Catalonia have caused concern and disturbed the peaceful coexistence prospects in Spain. In 2014, around 1.5 million people attended the demonstrations in Barcelona, supporting the referendum that they called “the right to decide”. The Spanish Constitutional Court ruled that such referendum organized by pro-independence groups was not legally acceptable. Nevertheless, the Catalan government held an unauthorized referendum on October 1, 2017 and subsequently made a unilateral independence declaration. As a response, the Spanish government temporarily suspended Catalan self-government and called early elections where the separatist parties won the majority of seats in the regional parliament. These events led to violence in the streets, escalating the tension between Madrid and Barcelona. In June 2018, as a result of no-confidence vote against Popular Party’s Mariano Rajoy, the Socialist Party’s leader Pedro Sánchez became prime minister with the support of small regional parties including Catalan separatists. Sánchez has pledged to handle the issue with more democratic actions, insisting that coexistence was the best option. Recently, Catalan premier Quim Torra announced that he has given the Spanish Prime Minister one month to propose an authorized referendum on Catalan independence threatening to withdraw their support for the PSOE’s minority government. However, the position of the Spanish government unchanged, reiterating that “the answer is yes to self-government, no to independence”. Consequently, there have been protests by radical separatists and also pro-union demonstrations in Barcelona. In this paper, the Spanish and Catalan perspectives in terms of historical, economic, cultural and more importantly legal aspects of the Catalan independence claims will be analyzed. Moreover, the position of the European Union regarding this subject will be evaluated in order to assess whether Catalan independence claim is in conflict with the Union’s integration process. In times of rising nationalism and separatist movements in Europe, the Spanish and Catalan people have a chance to prove the world that common values and shared interests may overcome past enmities.

Keywords: *Spain, Catalonia, the European Union, Spanish Constitution, Independence*

* Dr. Öğretim Üyesi, Akdeniz Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

Türk Dış Politikasında Türkiye – Latin Amerika İlişkileri

Canan Kışlalıoğlu*

Türkiye son dönem dış politika açılımlarında Latin Amerika'ya da önemli yer vermiştir. Birçok aktörün uluslararası sistemde etkin hale gelmesiyle iki kutuplu dünya sisteminden çok kutuplu sisteme dönüşüm yaşanmış, bu evrede Latin Amerika da bölge olarak önemli bir hale gelmiştir. Bölge ülkeleri hem izledikleri politikalar hem de ticarete önemli konumlar elde etmişler ve siyasi yönden belli güçlere bağımlı devlet olmanın ötesine geçerek, etkin politika aktörlerine dönüşmüşlerdir. Bu süreçte Türkiye de Latin Amerika ülkeleri ile önemli ilişkiler kurmuştur. Venezuela, Brezilya gibi kıtanın önder ülkeleri sayılabilecek ülkeler başta olmak üzere diğer Latin Amerika ülkeleri ile olan ilişkiler sadece ticari olmakla kalmayıp, siyasi olarak da çeşitli konularda da bir denklik ortaya koymaktadır. Türkiye ve Latin Amerika ülkeleri arasındaki ilişkiler sadece ticari olarak nitelenemeyecek kadar kapsamlı hale gelmiştir. Türkiye'nin bölge ülkeleriyle olan ilişkilerinde yeni büyükelçilikler açmak, ülkeler arası daha sıkı ticari ve siyasi ilişkiler kurmak ve ortak politikalar belirlemek sayılabilir. Türkiye'nin kıtada olan etkisini - sadece tek bir ülkeyle kısıtlı olsa da- Temmuz 2018'de Venezuela büyükelçiliğinin yardımcılarıyla yaptığım görüşmelerde ve Caracas'ta çeşitli yerlerde gözlemlene fırsatı buldum. Aradaki mesafeye rağmen ilişkilerin gelişimini marketlerde Türk mallarının dikkat çeken oranlarda olmasında ve insanların Türk mallarına yönelik algılarında, ayrıca halkın Türkiye'nin kültürel hayatına dair ilgilerinde gözlemlenmek mümkündür. Bunun sonucunda da Türkiye-Latin Amerika ilişkilerinde somut veriler elde edilebilmektedir. Bu çalışmada da Latin Amerika ülkeleri ile Türkiye arasındaki ilişkiler ticari ve siyasi olarak ele alınacak ve bu ilişkilerin gelecekteki gidişatına dair bir izlenim elde edilmeye çalışılacaktır. Dünyada sadece komşu ülkelerle ya da aynı örgütlere üye olan ülkelerin ortak çıkarları olabileceğine dair algıların değişmesi bakımından Türkiye - Latin Amerika ilişkileri yeni bir araştırma konusu olarak önümüze çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Latin Amerika, Venezuela, Ticaret, Türk Malı*

* Doktora Öğrencisi, Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslararası İlişkiler Ana Bilim Dalı

New Geopolitics of China and the “Belt and Road Initiative”

Senem Atvur*

Emerging threats of 21st century has triggered a new discussion for the geopolitics. In traditional perspective, geopolitics was defined by focusing on the link between geographical structures and political strategies. However, since the end of the Cold War, the political geography of the international system has deeply changed. Technological development and innovations created an interconnected world, where the interdependence of different actors has been strengthened, and the content of time and space has become more flexible. In the meantime, while the density of global commerce was augmenting, the globalization process facilitated the spread of the new risks such as political conflicts, terrorist activities, environmental degradation, migration flows, social inequalities, economic instability etc. In the context of these threats the global system and the balance between the global actors have been reshaped. One of the most influential actors in the global system is undoubtedly China. China, integrating into the global economy in the 1980s and becoming the most important commodity center for different countries, has shaken the global politics and strategies. The aim of this study is to discuss the new geopolitics of China in the global system. In order to understand the priorities of Chinese geopolitics, the “Belt and Road Initiative”, known as “New Silk Road” project will be assessed. This initiative aims to increase the connection between Asian, European and African countries and to develop the cooperation of the countries along the historical Silk Road and through the new maritime routes (especially by the Northern Sea Route). It is arguable that China would try to use this project to increase its role in order to rebalance the global system. However, it is still vague whether this project would assure China to become the balancing power of the system or whether the new global threats could be tackled by the pragmatic Chinese foreign policy. Nonetheless, it is arguable that China is a game changer even though it is not clear how the game would be changed.

Keywords: *China, Geopolitics, Global System, New Silk Road, Balance of Power*

* Asst. Prof. Dr., Akdeniz University, Department of International Relations

Caspian Sea Status Convention and the Prospects for Regional Cooperation

Sanem Özer*

An international legal regime has been put in place with the signing of Caspian Sea Status Convention on August 12, 2018 at the 5th summit of the heads of state of the Caspian countries in the Kazakh city of Aktau. Presidents of five littoral states - Azerbaijan, Kazakhstan, Russia, Iran and Turkmenistan signed other important documents as well including the Protocol on cooperation in the field of combating organized crime in the Caspian sea, the Agreement between the governments of the Caspian states on trade and economic cooperation, the Agreement between the governments of the Caspian states on cooperation in the field of transport, the Agreement on the prevention of incidents in the Caspian sea and the Protocol on cooperation and interaction of border agencies. Participants of the Convention, thus look forward to implementing projects and attracting investors in oil and gas, transport, logistics and infrastructure sectors, since an agreement on the legal status of the Caspian Sea has been finally achieved. Thus, all the Caspian-littoral states can engage in the extraction of oil and gas on the shelf of the Caspian Sea. However, hydrocarbon reserves of the region are not the only source of prospective cooperation in the future. This paper examines how and why the dispute over the Caspian Sea has come to an abrupt end, and what the participants expect. The paper also aims to define the potential of the Convention to develop into a regional security organization. As the signatories develop dialogue and cooperative practices, environmental degradation, armament, international terrorism and the prolonged stay of the US in the Near East may come into question.

Keywords: *Caspian Sea, Legal Status, Russia, Littoral States, Cooperation*

* Dr. Öğretim Üyesi, Akdeniz Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

Türkiye'nin Karadeniz Bölgesi Stratejisinin Karadeniz Havzasında İşbirliğine Katkıları

Ramazan İzol*

Ne zaman ki dolaylı dinamik aktörlerin Akdeniz Bölgesinde etkili olma çabasını görsek, Karadeniz havzası dengeleyici güç olarak bize önemli ipuçları sunmaktadır. Bir taraftan Karadeniz, Akdeniz'in bir uzantısıdır, diğer taraftan Karadeniz'de etkili olmaya çalışan ve birbiriyle çekişen her güç aslında Akdeniz'de de aynı mücadeleyi vermektedir denilebilir. Avrupa'nın güney ve doğu çevre bölgelerinin kesiştiği noktada, Karadeniz Havzası, Soğuk Savaş'ın sona ermesinden bu yana özel jeolojik geçmişinden büyük ölçüde değişmiş olan ekonomik görünümüne kadar birçok kendine özgü özelliğe sahip bölgedir. Tarihinde ilk defa Karadeniz Havzası, hem Avrupa'ya, hem Orta Doğu'ya hem de Rusya'ya uzanan açık ve çok merkezli bir alanın merkezinde bulunmaktadır. Bölgenin geleceği fırsatlarla dolu olmasına rağmen, bugünkü durum, çevre konusundaki kötü durumundan sınır anlaşmazlıklarına ve ekonomik geri kalmışlığa kadar bir sorun topluluğundan etkilenmektedir. Bölgeye yeni katılan Avrupa Birliği, deniz havzası etrafında ulus-ötesi işbirliğini geliştirerek yukarıda belirtilen sorunların çözümüne yardımcı olma potansiyeline sahiptir. Karadeniz bölgesinin jeo-stratejik önemi soğuk savaş döneminin ertesinde uluslararası çıkar artışına yol açmıştır. Ekonomik ve güvenlik alanlarında birçok işbirliği fırsatlarına rağmen, çözümlenemeyen iç çatışmalar ve çeşitli çıkarlar peşinde yapılan dış aktör müdahaleleri bölgesel bütünleşme şansını ve Karadeniz bölgesinde kalıcı barışın tesisini zorlaştıran faktörler olarak ortaya çıkmaktadır. Asya ve Avrupa'nın kesişme noktasında olan Karadeniz Bölgesi sadece stratejik bakımdan yerel öneme sahip bir yer olmakla kalmamakta, sahip olduğu zengin fosil enerji kaynakları ve çok önemli bölgelerin kesişme noktasına bulunmasından kaynaklı jeo-politik bakımından her geçen gün önemi artan bir bölge konumundadır. Sadece coğrafi bir alandan ziyade jeopolitik bir yapı olarak Karadeniz bölgesi; denize kıyısı olan ülkeler: Bulgaristan, Gürcistan, Romanya, Rusya, Türkiye, Ukrayna ve komşu ülkeler: Arnavutluk, Ermenistan, Azerbaycan, Belarus, Yunanistan, Makedonya, Moldova, Sırbistan ve Karadağ gibi birçok ülkeyi kapsamaktadır. Kültürel, tarihi ve coğrafi çeşitlilik ile karakterize edilen bölgenin dâhil olduğu sınırları sürekli değişmektedir. Karadeniz bölgesine kıyıdaş ülkeler aynı zamanda hem Güneydoğu Avrupa'ya, hem Kafkasya'ya, hem Asya'ya hem de Akdeniz bölgesinde de yer almaktadır. Doğal kaynaklar bakımından zengin olan Karadeniz bölgesi, Avrupa-Atlantik topluluğu ile Ortadoğu - Hazar Denizi - Orta Asya gibi stratejik bölgeler arasında bir köprü konumundadır. Karadeniz bölgesi jeopolitik, askeri ve ekonomik nedenler yüzünden 1990'lardan bu yana ilgi odağı olmayı başarmıştı.

Anahtar Kelimeler: *Bölgesel İşbirliği, Karadeniz'in Stratejik Önemi, Karadeniz Havzasının Önemi, Türkiye'nin Jeo-Stratejik Önemi*

* Dr. Öğretim Üyesi, Akdeniz Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

Between Idealism and Realism: The Turkish Foreign Policy after the Arab Spring

Marian Karagyozov*

There is a broad academic consensus that prior to the Arab spring, Turkish foreign policy (TFP) was mostly ideational. The Arab spring challenged the Turkish foreign policy strategy, based on cooperation with the existing regimes in the Middle East in the fields of politics, trade, culture, tourism, etc. As Ziya Öniş writes, the upheavals in the Arab world created a dilemma between ethics and self-interest in Turkish foreign policy. The Ankara reaction to the mass protests in Tunisia, Egypt, Lybia, and Syria was different. This paper will focus on TFP in Syria and Egypt. Since the military coup d`etat in Egypt (July 2013) TFP towards Egypt is coherent, calling the overthrow of Mohammed Mursi`s government a “coup”. Meanwhile, with regard to the Syrian quagmire, nowadays TFP is based on a number of principles, including the insistence that the president Bashar al-Assad must step down and the emphasis on the preservation of the territorial integrity of the country. One could argue that this is also an ideational foreign policy. Although this statement is correct, it is not giving sufficient explanation why Turkey changed its alliances. At the beginning of the crisis in Syria, Ankara was allied with Washington and Riyadh. However, later on, it became actively engaged in the search of a political solution to the civil war in its neighboring country together with Iran and Russia. Realistic explanations such as the threats to the national security of Turkey from ISIS and PKK/PYD/YPG may help shedding light on Ankara`s shift from the pro-Western to the non-Western camp in the Syrian crisis. This paper is an attempt to outline the strategic and other calculations that are shaping TFP in both cases. The main argument will be that both idealistic and realistic considerations can be at play at the same time.

Keywords: *Turkish Foreign Policy, Middle East, Egypt, Syria, Idealism, Realism*

* Ph.D. Candidate, Institute of Balkan Studies, Bulgarian Academy of Sciences

'Duvar'ın Yıkılışından Duvarların İnşasına: İsrail, Türkiye ve ABD'nin İnşa Ettiği Duvarlar Üzerinden Bir Analiz

Hakan Ünay*

Önemli bir tarihçi olan Eric Hobsbawm 20. yüzyıl için “aşırılıklar çağı” ifadesini kullanmıştır. Hobsbawm'ın bu ifadesi yersiz değildir. Çünkü iki dünya savaşı, bir soğuk savaş (ki kimilerine göre bu üç savaş aslında tek bir savaştır) ve birçok devrime şahitlik eden 20. yüzyıl dünyası gerçekten de aşırılıklarla dolu bir yüzyıl olarak tarihteki yerini almıştır. Bu yüzyılın sonu ise yeni bir aşırılıklar çağının işaretlerini göstermiştir. Bu işaretlerden en önemlisi de Berlin Duvarı'nın yıkılışı olmuştur. Berlin Duvarı'nın yıkılışı hem teoride hem de pratikte önemli değişiklikleri beraberinde getirmiştir. Soğuk Savaş bitmiş, iki kutuplu dünyanın sonuna gelmiş, ABD hegemonyası güçlenmiş, küreselleşme popülerliğini arttırmış, liberalizm ideolojilerin kazananı olarak öne çıkmış ve hatta bazılarının göre artık tarihin sonuna gelmiştir. Kısacası sınırları belirsiz ve “duvarsız” bir dünya izlenimi yaratılmıştır. Ancak 1989 yılında yıkılan duvar, aynı zamanda ileride yapılacak olan duvarların da birebir prototipini oluşturacaktır. Yani aslında “duvar” yıkılsa da, onu inşa eden düşünce yıkılmamış ve 21. yüzyıla birlikte yeni duvarlar yükselmeye başlamıştır. Bu çerçevede çalışmanın asıl amacı, Berlin Duvarı'nın yıkılışıyla; sınırları belirsiz, duvarsız bir dünyanın ortaya çıktığına dair düşüncenin yanlışlığını ortaya koymaktır. Bu amaç doğrultusunda Berlin Duvarı'nın yıkılışından günümüzde İsrail, Türkiye ve Amerika Birleşik Devletleri'nin sınırlarında yükselen duvarların inşasına giden süreç ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Duvar, Berlin Duvarı, Küreselleşme, Meksika Duvarı, İsrail Duvarı, Türk Seddi*

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Necmettin Erbakan Üniversitesi

Ecevit (ler): 1970'lerden 2000'lere Türk Dış Politikası'nda Devam Eden Denge Arayışı

Ali Emre Eldem*

Duygu Yayla†

Bu bildiri, Bülent Ecevit'in başbakan olduğu 1977-79 CHP ile 1999-2001 DSP'nin başı çektiği koalisyon dönemleri benzerlikleri ve farklılıkları belli temalar üzerinden incelemek amacını taşımaktadır. Ecevit dönemleri birbirleri ile kıyaslandığında benzerlikler olduğu kadar, ciddi farklılıkların da bulunmaktadır. Bu durum ise araştırmacıyı siyasal karar alıcının hangi dinamikler içerisinde hareket ettiği ve karar alıcıyı etkileyen unsurları analiz etmeye sevk etmektedir. Bu temalar, Amerika Birleşik Devletleri ile ilişkiler, Avrupa Ekonomik Topluluğu/Avrupa Birliği ile ilişkiler ve özelde Kıbrıs Sorunu ve Yunanistan ile ilişkiler olarak ifade edilebilir. Bu doğrultuda, bu temalar hareketle Soğuk Savaş sırasında kutbun bir tarafının önemli bir unsuru olan Türkiye'nin Soğuk Savaş'ın bitişi sonrasında iki kutupluluktan çok kutupluluğa giden dünyada kendine yer açmaya çalışmıştır. Bu bağlamda çeşitlenen ve görece daha esnek olan siyasal konjonktürde Ecevit'in üzerinden Türk Dış Politikası'nın on yıllar arasında değişen bölgesel ve küresel güçler arasında denge arayışının gözlemlenmesi hedeflenmektedir.

Anahtar kelimeler: *Türk Dış Politikası, Bülent Ecevit, Avrupa Birliği, Kıbrıs Sorunu, Türkiye*

* Doktora Öğrencisi, Galatasaray Üniversitesi; Arş. Gör, İstanbul Esenyurt Üniversitesi

† Yüksek Lisans Öğrencisi, Marmara Üniversitesi

Türk Dış Politikasında Üç Tarz-ı Siyaset: Emperyalizm, Enternasyonalizm ve Globalizm

Şaban H. Çalış*

Yirminci yüzyılın başlarında Osmanlı devletinin izleyeceği politikanın temel olarak neye isnat edeceği, dönemin en önemli tartışmalarından birini oluşturmaktaydı. Eldeki verilerden ve zamanın ruhundan hareket eden Akçuraoğlu Yusuf'a göre devleti yönetenlerin önünde üç tarz-ı siyaset vardı: Osmanlıcılık, Türkçülük ve İslamcılık. İlk versiyonu 1904'te Mısır'da yayınlanan bu makalenin ele aldığı bu "üç meslek-i siyâsî tasavvur"a bir de Batıcılık eklendiği zaman, yaklaşık 200 yıldır Türkiye'de bu konuda yapılan tartışmaların ana hatları ortaya çıkmış olur. Bu tartışmaların anlam ve değerlerini büsbütün kaybetmediğini kabul etmekle birlikte hızla değişen bir dünyada Mevlana'nın söylediği gibi "şimdi yeni şeyler" de söylemek lazım. Türkiye'nin tarihsel tecrübesini dikkate alarak, bir yandan kendi toplumsal, ekonomik ve siyasal gerçekliğine dayanan, öte yandan da bölgesel ve küresel çaptaki materyal ve düşünümsel gelişim, değişim ve dönüşümlere etkin bir özne olarak cevap verebilmesine uygun yeni bir "meslek-i siyasi tasavvura" ihtiyaç duyduğu da herhalde açık bir konudur. Mesele doğrudan dış politika ile ilişkilendirilerek, bu tebliğde de üç -fakat farklı- tarz-ı siyaset üzerine tartışma bina edilecek; emperyalizm, enternasyonalizm ve globalizm adı altında sınıflandırılacak daha genel ve güncel "üç meslek-i siyasi tasavvur"un Türkiye için sunduğu fırsat ve imkânlar yanında taşıdığı olası risk ve tehditler karşılaştırmalı bir biçimde ele alınacaktır. Karşılaştırma yapılırken dört temel sorunun bu tartışmaya yön vermesi beklenmektedir: 1. Türkiye olarak "biz" kimiz? 2. Varlık, imkân ve değerlerimiz nelerdir? 3. Ulusal, bölgesel ve küresel olarak ne yapmak istiyoruz? 4. Amaçlarımızı hangi yolla ve nasıl gerçekleştirebiliriz? Mantıksal olarak birbirine bağlı ve ölçülebilir değer ve varlıklara dayalı olarak bu sorulara verilecek cevapların, Türkiye'nin dış politikada daha sağlam temeller üzerinde nasıl bir "tasavvura" sahip olması gerektiği konusunda yardımcı olacağı ya da en azından bu yönde yapılacak tartışmalara katkıda bulunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Türk Dış Politikası, Globalleşme, Emperyalizm ve Enternasyonalizm*

* Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü

Turkish Foreign Policy and the Changing World Order

Tarık Oğuzlu*

This article argues that there is a close relationship between the structure of the international system/order and how states define their foreign policy interests and then act accordingly. The main contention is that Turkey's foreign policy performance since 2002 can be partially read as Turkey's effort to adapt to external developments at international and regional levels. As the international system has evolved from a unipolar order (in which the United States, in cooperation with its European allies, provided the main public goods in an hegemonic fashion), into a post-unipolar era, Turkey has accelerated its efforts to pursue a more multi-dimensional and multi-directional foreign approach. Rather than arguing that there is a direct causation between the independent variable of systemic factors and the dependent variable of Turkey's foreign policy performance, this article understands the external environment as a 'context' in which Turkish decision makers have responded to Turkey's responses to foreign policy issues.

Keywords: *Turkish Foreign Policy, International System, Liberal International Order, Middle East, Rising Powers*

* Prof. Dr., Antalya Bilim Üniversitesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

Rekabetten İşbirliğine: Türk Dış Politikasında Türkiye-Yunanistan İşbirliği İmkânlarının Aranması

Yusuf Sayın*

Türkiye ile Yunanistan siyasi ve diplomatik ilişkilerinin tarihsel seyri, iki ülke ilişkilerinin rekabet-işbirliği ve dostluk-düşmanlık gelgitleri yaşadığını göstermiştir. Özellikle iki ülke kamuoyları açısından konuya kompleks ve hasmani bir pencereden bakılmasına rağmen, devletler zaman zaman diyalog ve işbirliği yolları aramaktadırlar. Ege Denizi'nde yaşanan karasuları ve kıta sahanlığı; 1923 Lozan Antlaşması, 1947 Paris Antlaşması ve konuya ilişkin diğer uluslararası belgeler çerçevesinde Doğu Ege Adaları'nın silahsızlandırılması; bazı coğrafi formasyonların yasal statüsü ve Türk dışişlerince öne sürülen Yunanistan'ın uluslararası hukuka aykırı olarak ulusal hava sahasının 10 deniz mili genişliğinde olduğunu iddia etmesi ve Uçuş Bilgi Bölgesi (FIR) sorumluluğunu istismar etmesi iddiası ve Arama Kurtarma (SAR) Faaliyetleri meseleleri, derin tarihsel ve kültürel bağları bulunan iki komşunun çözmesi gereken/beklenen temel sorun alanları arasında bulunmaktadır. Çalışmada öne sürülen temel sav, iki komşu ülkenin birbiriyle yaşamış olduğu sorunlara rağmen işbirliği ve diyalog kanallarını bulabileceği ve karşılıklı yaklaşma sağlayabileceğidir. Sorunlarının üstesinde gelmeleri içinse başlayacakları temel noktanın, iki ülkenin iki halkının sahip olduğu tarihsel, kültürel ve coğrafik yakınlıklardır.

Anahtar Kelimeler: *Türkiye, Yunanistan, İşbirliği, Rekabet, Ege Denizi*

* Dr. Öğretim Üyesi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü,

Turanism, Neo-Turanism and contemporary relations between Hungary and Turkey

Zoltán Egeresi*

Recent years, relations between Turkey and Hungary have become friendlier. Frequent visits of political leaders and increasing number of events point out this change. Although economic and political factors play role in this development, however, social changes also influence the relations. The lecture aims at highlighting the effect of this social change, thus the emergence of (neo-) Turanism in Hungary. It outlines the main factors that influenced the emergence of Turanism in Hungary at the beginning of the 20th century and its special relations with Turkey/Ottoman Empire. Although communist regime after the WWII annulled the Turanist movement, the end of the Cold War paved the way towards its re-appearance. Since the 1990s, (Neo-) Turanism has gained ground in the Hungarian society and opened the debate about Hungarian identity and the country's relations with Eastern neighbours, including Turkey. Political parties (especially the radical right-wing Jobbik) started to refer to the need of establishing closer relations with Turkic people. The Hungarian government's 'Eastern opening' (term for strengthening of diplomatic and economic relations with the East) in the 2010s clearly showed the growing importance of the eastern partners. Cultural events, like the Kurultáj (Tribal assembly of the Hun – Turkic nations) also gained popularity in Hungary and in the Turkic World. To conclude, the lecture gives an overview about the history of Turanism in Hungary and its influence on the relations with Turkey.

Keywords: *Turanism, Neo-Turanism, Turanist Movement, Hungary, Turkey*

* Associate Research Fellow, National University of Public Science, the Center for Strategic and Defense Studies

Serbest Ticaret Antlaşmaları İle Ekonomik İşbirliklerinin Türk Dış Ticaretine Etkileri: Çekim Modeli Çerçevesinde Bir Değerlendirme

Büşra Dönmez Erkahraman*

Deniz Şükrüoğlu†

Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren Türkiye dış ticaretini serbest ticaret antlaşmaları ve çeşitli ekonomik, siyasi ve kültürel işbirlikleri ile düzenlemeye çalışmıştır. Bu çalışmada dış ticareti açıklamada en yaygın olarak kullanılan modellerden biri olan Çekim Modeli ile Türk dış ticareti incelenmeye çalışılmıştır. Çekim modeli, Newton'un kütle çekim kanunundan yola çıkarak, temelde iki ülke arasındaki ticaret hacminin ülke büyüklükleri ile doğru orantılı olduğunu ama aralarındaki mesafe ile ters orantılı olduğunu varsaymaktadır. Çalışmada Türkiye ve ticaret yaptığı ülkelerin ekonomik göstergeleri, Türkiye'nin yapmış olduğu serbest ticaret antlaşmaları ile Gümrük Birliği, Karadeniz Ekonomik İşbirliği ve İslam İşbirliği Teşkilatı gibi ekonomik - siyasi işbirliklerinin Türk dış ticareti üzerindeki etkileri temel çekim modeli açısından ele alınmıştır. Bu unsurlardan hangilerinin Türk dış ticaretinde belirleyici etkiye sahip olduğu ve bu etkinin büyüklüğü ile etkinin yönü tespit edilmeye çalışılmıştır. Araştırmada ele alınan ekonomik, siyasi ve kültürel faktörlerin Türk dış ticareti üzerindeki etkisi incelenirken değerlendirmeler Türkiye'nin ithalatı ve ihracatı açısından ayrı ayrı yapılmıştır. Bu değerlendirmeler sonucunda Türkiye'nin ithalat ve ihracatı üzerindeki belirleyici olan unsurlar açısından farklılıklar olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: *Dış Ticaret, Çekim Modeli, Serbest Ticaret Antlaşmaları*

* Bülent Ecevit Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü

† Bülent Ecevit Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

Turkey's Anti-Terror Policies' Effects on Turkish American Relationships

Aşkın İnci Sökmen Alaca*

The area of counter-terrorism without a legal definition of terror, where international co-operation is important and, poses a contradiction in which countries do not provide the expected support according to their national interests, even if terrorism is regarded as a threat for international security and peace universally. As under the policy of war on terror, countering terrorism has been one of the issues that led to American Foreign Policy. The American government's principled and determined stance on counter-terrorism has increased international co-operation, while every state expects the same sensitivity and support from the US government for its terrorist organizations. Strategic partnership concept in the Foreign Policy dictionary means the national interest of both states in the same direction. As to this definition, the strategic partnership of Turkey and USA cannot be possible when the United States gives the PKK's Syrian branch PYD arms support and gives way to live and continue its financial facilities of another terrorist organization called a new generation terrorist organization Gülenist Terror Organization. Both two terrorist groups are regarded main threats for Turkey's stability and unitary political system. Promoting those terrorist groups by the USA government constitutes a major problem area for Turkey-American relationships. At the same time, The North Atlantic Treaty Organization (NATO) whose the leader country is the United States, accepted not only some Gülenist terror organizations member of asylum rights and but also some members of NATO have given arms support to PYD in Syria. From the point of Turkish government view, all actions related to supporting them have caused to loss of mutual trust and, as a result, the principle of common security from the Turkish government. NATO's struggle with these organizations cannot be expected because they think differently about these terrorist organizations. In recent years, a new world equilibrium balance in which Asia centered has already established as an alternative to the U.S led world through BRICS and the Shanghai Cooperation Organization. As acting respect to each member sovereignty and common anti- terror policies of these institutions have gained importance in Turkey. The number of people who believe that this alternative world including permanent UN Security Council member; Russia and China, will be more appropriate for Turkey's national interest and security rather than the U.S led world is already increasing. Even though there has been a fluctuating relationship with the US in the historical process, its open support of terrorist organizations has caused to increase the anti-Americanism by the Turkish public. This article will mention Turkey's anti- terror policies effect on Turkish – American relationships.

Keywords: *Anti-Terror Policies, PKK/PYD Terrorist Organizations, Gülenist Terror Organizations, Turkish –American Relationships*

* Associate Prof. Dr. İstanbul Arel University, Department of International Relations

center for
strategic
research
Republic of Turkey
Ministry of Foreign Affairs

Copyright 2019

Alanya, Antalya, Turkey